

muligt omfang kan tilrettelægges på samme måde i kredsen af EU-lande.

I beslutninger truffet i medfør af Kyotoprotokollen er der regler om overførsel af kreditter fra én forpligtelsesperiode til en anden. Det fremgår heraf, at visse kreditter, der alle stammer fra projekter om arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug, ikke kan overføres til den efterfølgende forpligtelsesperiode.

For de mest almindelige kredittyper fra CDM- og JI-projekter fastsætter Kyotobeslutningerne, at der højst må overføres 2½ pct. af Danmarks samlede kvote, Assigned Amount. Kyotobeslutningerne beskriver ikke, hvordan administrationen af loftet på 2½ pct. for visse typer kreditter skal administreres.

Det er vigtigt, at der etableres en administration, der er enkel, og som sikrer gennemsuelighed for markedet, så det bliver klart for ejerne af disse kreditter, om de kan overføre alle kreditterne til næste forpligtelsesperiode, eller om der bliver en begrænsning, som gør, at de overskydende kreditter skal sælges. Det er endvidere vigtigt, at disse regler foreligger så tidligt, at det er muligt for ejeren at afhænde de overskydende kreditter. Det er endnu ikke fastlagt, hvordan administrationen skal ske, men det tilstræbes at finde en enkel og gennemsuelig model. Det er planen, at administrationen i 2007 skal fastlægges ved en revision af bekendtgørelse om oprettelse og drift af et CO₂-kvoteregister.

Det foreslås derfor, at der som *stk. 11* indsættes en bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte regler for begrænsning af overførsel af kreditter fra en forpligtelsesperiode til en anden. Ministeren får også hjemmel til at fastsætte regler om, at visse kreditter mister deres gyldighed og annulleres ved udgangen af en periode.

Til nr. 14

(§ 22)

Den gældende § 22 bestemmer, at ministeren i tilfælde af force majeure kan tildele ekstra kvoter til driftslederne. Efter kvotedirektivet kan denne mulighed imidlertid ikke opretholdes efter den 31. december 2007 og § 22 foreslås derfor ophævet.

Til nr. 15

(§ 24, stk. 1)

Nyaffattelsen af § 24, stk. 1, indeholder to ændringer. For det første indsættes det, at registeret også skal indeholde oplysninger om returnering af kvoter, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 10. Udtrykket "annullering" fastholdes, idet der foruden returnering af kvo-

ter, jf. lovens § 26, stk. 1, også skal kunne ske en annullering af kreditter, jf. det foreslåede § 21 a, stk. 11.

For det andet præciseres det, at registeret skal indeholde de samme oplysninger om transaktioner vedrørende kreditter som vedrørende kvoter. Registeret har hidtil skullet indeholde CDM- og JI-kreditter, som indehavere heraf ønskede indsat, men med ændringen præciseres det, at der gælder de samme regler for kvoter og kreditter. Der foreslås endvidere indført en hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om at afvise at indsætte visse kreditter på visse konti, jf. det foreslåede § 25, stk. 5. Det er således ikke alene indehaverens ønske om indsættelse i registeret, der er afgørende for, om en kredit kan indsættes på en konto.

Til nr. 16

(§ 24, stk. 3)

Der er tale om en teknisk konsekvensrettelse af hensyn til harmonisering af regler og sprogbrug med regi-sterforordningens artikel 52.

Til nr. 17

(§ 25, stk. 5)

CO₂-reducerende skovprojekter i CDM-lande, som defineret i kvotelovens § 2, stk. 1, nr. 2, kan udløse tidsbegrænsede kreditter, de såkaldte ICER (long term Certified Emission Reductions) og tCER (temporary Certified Emission Reductions).

Det er i beslutninger truffet i medfør af Kyotoprotokollen fastlagt, at disse specielle typer kreditter i visse tilfælde skal erstattes af en anden kvote eller kredit ved deres udløbstidspunkt. Kreditterne skal erstattes, hvis skoven eller en del af den f.eks. fældes eller brænder inden kreditternes udløbstidspunkt, eller hvis der ikke er afleveret en rapport om projektet. I disse tilfælde vil FN meddele det eller de registre, der har de respektive kreditter stående, at registeret er ansvarligt for inden 30 dage at erstatte de pågældende kreditter med andre kvoter eller kreditter. Da registeret ikke ejer kvoter eller kreditter, vil det i praksis være den danske stat, som må afholde udgifterne til denne erstatning.

Kreditter fra denne type projekter kan ikke benyttes af driftsledere i EU til dækning af deres udledning, jf. kvotelovens § 26, stk. 1, og enhver handel med disse kreditter sker således alene med henblik på viderehandel udenfor EU. Staten kan dog anvende disse kreditter i forbindelse med opgørelse og overholdelse af den nationale forpligtelse for udledningen.

Da den danske stat ikke kan sikre, at danske og udenlandske kontohavere i det danske register erstatter deres eventuelle beholdning af de pågældende tids-